

ALLEENGEBOREN TWEELING/ONGEBOREN ZIELEN

Op onze tijdlijn zie je bij conceptie en zwangerschap Alleengeboren tweeling staan. Het krijgt momenteel steeds meer aandacht. Om je te helpen om deze en andere ongeboren zielen in het familiesysteem een echte plaats te geven gaan we vandaag aan de slag met twee extra protocollen waarmee je je klant (of jezelf) helpt om alleengeboren tweelingen en ongeboren zielen op te sporen en een stukje pijn op te lossen.

Eerst iets over systemisch werken: in het leven leef je niet altijd je eigen rol; soms neem je de rol van een ander over. Je kunt de moederrol binnen een gezin op je nemen of de plaatsvervanger zijn van een overleden kind. Van deze oneigenlijke rol ben je je meestal niet bewust, je weet niet beter.

De Duitse therapeut Bert Hellinger heeft een systeem ontwikkeld waarbij we inzicht krijgen in de rol die we in ons gezin innemen en kunnen we ervoor kiezen om die rol te veranderen en enkel ons eigen leven te leven.

Bert Hellinger (1925-2019) studeerde psychologie, theologie en pedagogiek en werkte 16 jaar als priester in Zuid-Afrika. Eenmaal terug in Duitsland verdiepte hij zich in de psychoanalyse en ontwikkelde zo het principe van systemische opstellingen of familieopstellingen (in het Duits "Familienstellen" genoemd). Er is veel op internet te vinden over opstellingen, veel organisaties hebben hun eigen versie van Hellingers werk ontwikkeld.

Wat is een familiesysteem

Banden tussen familieleden kunnen heftige emoties oproepen, niet alleen positieve zoals blijdschap en liefde, maar ook wraak, woede, angst, verdriet en boosheid. Al tijdens de zwangerschap is er een grote beïnvloeding van moeder op kind. Als de moeder iets heftigs meemaakt, pikt het kind de emoties van de moeder al op. Hoe beter de moeder met deze emoties omgaat, des te minder schade het kind ervan ondervindt.

Maar wordt de moeder niet gesteund door de vader of kan ze zelf niet met de emoties omgaan, dan slaan de hersenen van de foetus de onrust al op in de hersenstam. Na de geboorte zal het kind zich al dan niet veilig voelen door wat de ouders voorleven in hun relatie met elkaar en met het kind.

Basaal in iedere relatie is de balans tussen geven en nemen. Tussen de ouders zou deze balans er moeten zijn, dat geeft het kind veiligheid. Tussen ouders en kinderen is deze balans er niet, ouders geven en kinderen ontvangen. Het is belangrijk dat ouders zich hiervan bewust zijn. Dit kan voor sommige ouders, zeker in samengestelde gezinnen, heel onbevredigend zijn.

Bij het familiesysteem kunnen ook mensen horen waarmee je door het lot verbonden bent, zoals na een ernstig ongeluk of misdrijf. Als de emoties zijn verwerkt, kan de "vreemde" het systeem weer verlaten.

Er zijn drie niveaus van voelen die kind en volwassene kunnen ervaren:

1. Primaire gevoelens – je reageert op iets in het hier en nu. Hierop zijn vijf varianten: lichamelijke pijn, blijheid, boosheid, angst en verdriet. Oorzaak en gevolg liggen meestal dicht bij elkaar.
2. Secundaire gevoelens – als je iets meemaakt wat niet helemaal goed is verwerkt en later gebeurt er iets wat die eerdere gebeurtenis triggert, dan reageer je misschien heftiger dan verwacht. Door de oude, onverwerkte emoties kan je soms niet meer adequaat reageren.
3. Tertiaire gevoelens – deze gevoelens zijn niet van jezelf, maar van iemand waarmee je een relatie hebt. Ze komen voort uit diepe loyaliteit van het kind naar zijn (groot)ouders. Juist deze gevoelens komen naar voren in het familiesysteem. Kinderen nemen gevoelens in het familiesysteem (onbewust) waar en uiten ze op een andere manier. Bewust kun je deze gevoelens vaak niet terug herleiden, maar in een opstelling wordt direct duidelijk wat de oorzaak van de vaak heftige emoties is.

Een familiesysteem is niets anders dan een ordening van alle leden die bij elkaar horen in een familie. In dit systeem hebben ouders een andere plaats dan kinderen; ouders en kinderen zijn niet gelijkwaardig, ouders zijn verantwoordelijk voor hun kinderen. Optimaal is een vader en moeder die naast elkaar staan, elkaar steunen en samen de verantwoording voor hun kinderen dragen. Helaas is dit in de praktijk vaak niet het geval. Vaak is slechts één ouder verantwoordelijk en neemt de andere ouder meer een kindplaats in dan ouderplaats. Ouders steunen elkaar te weinig of betrekken hun kinderen bij volwassen problemen. Zo ontstaan er tal van fricties in een familiesysteem.

Ook problematisch is het als er geheimen zijn of onderdrukte gevoelens. Als er een kind is overleden, maar niemand mag er verdrietig over zijn of het mag helemaal niet genoemd worden, dan heeft dit een enorme invloed op de overige kinderen. Het hangt dan af van je karakter, wat dit met je doet.

Belangrijk is te beseffen dat je dit familiesysteem niet voor niets hebt. Je kunt nooit een ander veranderen, alleen jouw oude pijn en verlangens verwerken. Soms ben jij er als les voor de ander, soms is het jouw les. Bij geadopteerde kinderen of pleegkinderen spelen vele lagen mee in een familiesysteem omdat ook het oorspronkelijke gezin mee opgesteld mag worden. Kinderen van zaaddonoren krijgen vaak rust als de onbekende vader wordt opgesteld en de energetische balans herstelt.

En bedenk:

Gebruik je verleden als springplank, niet als hangmat!

Je kunt op vele manieren werken met opstellingen (live opstellingen met representanten, in je eentje met kussentjes, met poppetjes of in de alpha staat). Wij zullen het laatste doen en stellen de familie op in het natuurgebied.

Genogram

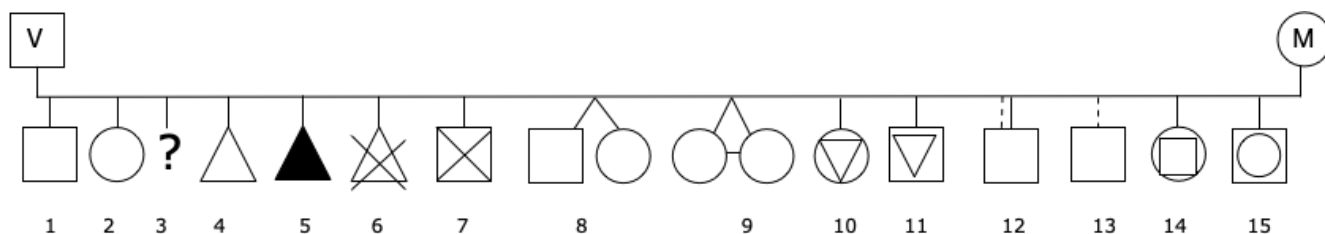
Om erachter te komen waar in het familiesysteem ongeboren zielen zijn, maken we eerst een genogram. Hierin staan alle personen die met het familiesysteem te maken hebben, zoals ouders, grootouders, aangetrouwde familie, samenwonende familie, ex-partners die mede ouder zijn, aangenomen kinderen (pleeg-, adoptie- en stiefkinderen, afgestane kinderen, zaaddonorkinderen, overleden familieleden en ongeboren kinderen (miskraam en abortus). Daarnaast kun je ook informatie toevoegen over de relaties tussen mensen en locaties (is voor ons doel niet per se nodig). Het lijkt een beetje op een stamboom, maar dan met veel meer informatie en overzicht. Voor de duidelijkheid gebruik je volgende symbolen:

Man die centraal staat

Vrouw die centraal staat

1 = jongen (biologisch kind)	9 = eeneiige tweeling
2 = meisje (biologisch kind)	10 = lesbisch/biseksueel
3 = onbekend (bij zaaddonor)	11 = homoseksueel/biseksueel
4 = zwangerschap	12 = adoptiekind
5 = miskraam	13 = pleegkind
6 = abortus	14 = trans (van man naar vrouw)
7 = overleden	15 = trans (van vrouw naar man)
8 = twee-eiige tweeling	V = vader, M = moeder

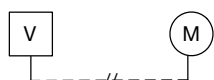
getrouwd

samenwonend

gescheiden

uit elkaar na samenwonen

gescheiden van tafel en bed

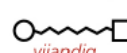
Kwaliteit relaties

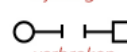
hecht

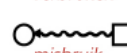
afstandelijk

vijandig

verbroken

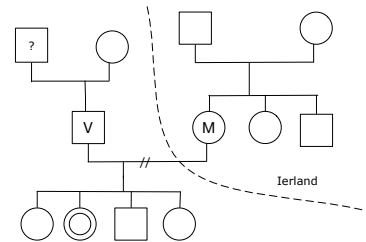

misbruik

Belangrijk om aan te geven in een genogram is de plaats van het kind. Het oudste kind staat links op het plaatje, het jongste rechts. Zo geef je ook de plaats van **V**ader en **M**oeder aan in hun gezin van herkomst.

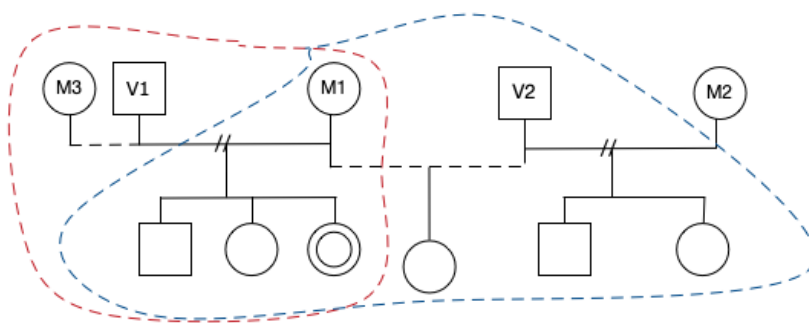

Als een bepaalde tak van de familie ergens anders woont, dan geef je dit aan met een stippellijn en het land erbij geschreven.

Samengestelde gezinnen kennen ook hun regels; voor een goede energie is het belangrijk dat het genogram duidelijk is. Als je samen voor kinderen zorgt, dan zie je dat terug in het genogram. Eigen kinderen gaan voor stiefkinderen, de nieuwe ouder staat op de partnerplek maar niet op de ouderplek (want is in principe niet verantwoordelijk voor de opvoeding, het kind heeft al 2 ouders). Kinderen zijn in principe altijd loyaal naar hun eigen ouders. Dat kan voor een stiefouder heel moeilijk zijn. Je geeft met stippellijnen de gezinnen aan. Dit verandert per gezinslid, dus hier kijken we vanuit het kind uit het eerste huwelijk van moeder 1. Het meisje waar het om gaat is lid van 2 gezinnen, het gezin van vader 1 (rood) en het gezin van moeder 1 (blauw).

Voorbeeld:

Oefening

Teken nu je eigen genogram van het gezin van herkomst

- Leg je papier dwars voor je neer
- Begin met jezelf met een dubbele rand
- Daarboven je beide ouders met een vaste lijn (getrouwd), doorgetrokken lijn (samenwonend) of onderbroken lijn (gescheiden) en hun ouders
- Teken daarna broers en zussen van jezelf op de volgorde van geboorte. Links het oudste kind, rechts het jongste
- Vergeet miskramen/abortussen niet als je daar iets van weet
- En tenslotte broers en zussen van je ouders en grootouders
- Teken ook jouw partner en kinderen in je genogram of maak een apart genogram van je huidige gezin
- Test met het **Protocol Alleengeboren tweeling/ongeboren zielen** of er ongeboren zielen in het systeem zijn (dit kan een deel van een meerling zijn) en geef deze een kleur
- Test bij stap 4 hoe je deze ongeboren ziel verder mag helpen: met het protocol Alleengeboren tweeling of Ongeboren zielen

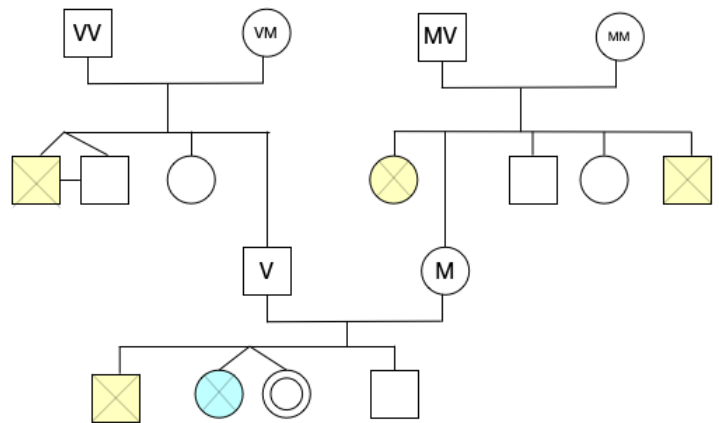

Ongeboren zielen

Als je in het genogram ongeboren zielen hebt gevonden test je eerst of zij onderdeel waren van een meerling; hiervoor hebben we een apart protocol. Vaak reïncarneren zielen in het familiesysteem waarin ze eerder hebben geleefd. Soms omdat er nog meer lessen geleerd mogen worden, waar eerder door omstandigheden (oorlog, andere tijdgeest) geen ruimte voor was. Het kan heel helpend zijn voor het hele systeem om hier inzicht over te krijgen.

Een genogram kan er dan bijvoorbeeld als volgt uitzien:

De gele personen zijn ongeboren zielen (die teken je pas erin na het testen of er mensen ontbreken tenzij je weet dat ze er zijn), de turquoise persoon is een ongeboren tweelingziel. In het protocol test je of deze mensen dezelfde ziel zijn.

Ook met familieopstellingen kun je de diagnose stellen. Je zet dan met representanten of poppetjes alle leden van de familie neer en gaat voelen of het klopt. Is er nog een leegte? Stroomt de energie?

Daarna kun je door beweging van de representanten of poppetjes het systeem weer in balans brengen.

Diagnose alleengeboren tweeling visualisatie

Als het maken van een genogram te confronterend is, dan kun je ook met een visualisatieoefening kijken of je deel bent van een alleengeboren tweeling:

Ga naar je natuurgebied en zie jezelf in je huidige leeftijd. Draai dan de klok terug naar toen je 10 jaar oud was, verder terug naar 2 jaar, in de buik van je moeder, helemaal in het begin na de conceptie.

Kijk eens om je heen, hoe voelt het in de baarmoeder, ben je daar veilig en tevreden? Stel jezelf de vraag of je daar helemaal alleen bent? Is er misschien nog iemand aanwezig?

Als dat zo is, ga dan terug naar de tijd dat de ander nog leeft. Voel hoe fijn dat is, geniet ervan, jullie zijn samen, heel dicht bij elkaar.

Vraag aan je helft waarom hij/zij weg moest gaan. Waren de genen te zwak, was er een lichamelijke ziekte, is er een andere reden?

Vraag aan je tweelinghelft of deze nu in vrede is waar hij ook is.

Bedank je tweelinghelft dat deze bij jou was, samen met jou in de buik is gekomen. Neem voor nu even afscheid, we komen hier nog terug.

Kom langzaam weer terug in het hier en nu.

Alleengeboren meerling

Even een klein stukje biologie zodat je de verschillende mogelijkheden begrijpt die in het protocol Alleengeboren tweeling staan.

Van alle zwangerschappen begint ongeveer 10% als tweeling. Hiervan sterft in 90% van de gevallen een vruchtje en eindigt de zwangerschap met één geboren kind. Meestal weet de moeder helemaal niet dat ze zwanger is van een meerling en een vruchtje verliest. Een enkele keer is er een kleine bloeding, die door gynaecologen soms innestelingsbloeding wordt genoemd, maar in werkelijkheid een halve miskraam kan zijn.

Belangrijk om te weten is dat tweelingen elkaar al heel vroeg waarnemen, zelfs voordat het eigen hartje begint te slaan weet de ene al dat er nog een ander is. Als een tweelinghelft sterft voelt de ander dat direct: de hartslag wordt zwakker, brusje beweegt minder en uiteindelijk helemaal niet meer.

Het moment van overlijden en de manier waarop is bepalend voor hoe de achterblijver in het leven staat.

Als het brusje na 16 weken sterft dan voelt de achterblijver het dode lichaam en zal proberen deze te ontwijken, trekt zich terug in de baarmoeder en zal zo min mogelijk bewegen. Dit heeft grote impact op je verdere leven.

Meestal wordt er niet gezocht naar resten van een overleden tweeling. Als het vruchtje vroeg in de zwangerschap verdwijnt, wordt het vaak opgenomen in de placenta en is onzichtbaar. Maar het kan zijn dat er een extra vruchtzak of stuk navelstreng in de placenta te zien is of dat er littekens zijn. Ook komt een foetus papyrus voor (overleden na 20^e week, vruchtwater wordt door moeder opgenomen zodat er een gemummificeerd, platgedrukt lichaampje overblijft). Ook kan de overleden foetus als versteend, hard klompje in de placenta worden teruggevonden of opgenomen worden in het lichaam van de geboren tweelinghelft (leidt vaak tot ontstekingen en cystus op eierstokken, rug en billen die op latere leeftijd voor problemen zorgen).

Vrouwen worden geboren met de complete voorraad eicellen (meer dan 2 miljard!). Vanaf de puberteit rijpen er maandelijks een aantal eicellen, eentje is dominant en vormt een Graafs follikel (=eicel met vocht). Als deze groot genoeg is volgt een eisprong en reist het eitje naar de baarmoeder.

Bij een zaadlozing komen er 200 miljoen zaadcellen, die hun weg zoeken naar de eileiders en om het gerijpte eitje gaan liggen. Zodra zich eentje door de wand boort, sluit de eicel zich en vindt de bevruchting plaats. Ei- en zaadcel versmelten en er ontstaat een mens. De fotograaf Lennart Nilsson heeft prachtige foto's gemaakt van alle stadia van de zwangerschap. Drie dagen na de bevruchting gaan de cellen differentiëren: het buitenste deel wordt de placenta, het binnenste deel het embryo. De delen zijn verbonden met een hechtsteeltje, dit wordt de navelstreng. Op dag 7 ontstaat het binnenste vlies, het amnion. Na 8 tot 10 dagen nestelt de zygote in de baarmoeder. Dit gebeurt slechts bij een kwart van de bevruchte eicellen!

Een meerling ontstaat als volgt:

Eeneiig → het door 1 zaadcel bevruchte eitje deelt zich in twee delen. De tweeling deelt al het genetisch materiaal, dus is altijd van hetzelfde geslacht en lijkt erg op elkaar. Dit komt in 33% van de gevallen voor en is niet erfelijk.

Twee-eiig → 2 eicellen worden door 2 zaadcellen bevrucht.

Brusjes kunnen van hetzelfde of ander geslacht zijn. Dit is vaak erfelijk via de moeder en komt in 66% van de gevallen voor. Een vrouw kan soms meerdere eisprongen hebben. De tweeling kan van 1 of zelfs 2 vaders zijn. Als de moeder ouder is dan 35 jaar is de kans op een dubbele eisprong 4x groter!

Er komen steeds meer meerlingen voor doordat een stel niet op de natuurlijke manier zwanger wordt en na kunstmatige bevruchting (IVF of ICSI) meerdere embryo's teruggeplaatst krijgt.

Onderzoek naar het effect op de ziel wijst uit dat deze vaak een bevruchtingstrauma ervaart, waardoor een verminderd lichaamsbesef kan optreden. Ook "beseft" het overlevende kindje dat er meerdere brusjes zijn (ingevroren voor als de poging mislukt) en kan zich heel eenzaam voelen.

Symptomen

Als je deel bent van een alleen geboren tweeling dan kun je een aantal van de volgende symptomen ervaren:

Fysiek:

- ◇ Problemen met gehoor (aan de kant waar de dode tweelinghelft lag)
- ◇ Vergroeiing en spanning in wervelkolom (afwenden van de dode)
- ◇ Ingekapselde cellen van de overleden tweelinghelft in het lichaam van de overlevende (cystes of teratoom = tumor van stamcellen)
- ◇ Vergroeiingen in de geslachtsorganen (eierstokken)

Psychosomatisch:

- ◇ Onverklaarbare duizeligheid (gaat over na ontdekken tweelingmanifestatie)
- ◇ Benauwd op de borst, ademhalingsmoeilijkheden, brandend gevoel in borst
- ◇ Paniek, hartkloppingen, doodsangst (vooral als ander geaborteerd is)
- ◇ Tandknarsen, spijsverteringsstoornissen, nagelbijten

Psychisch:

- ◇ Schuldgevoel – omdat jij wel leeft, te veel plek innam waardoor de ander niet kon groeien, dat je de ander niet kon helpen, machteloosheid, hopeloos
- ◇ Eenzaamheid – je mist altijd iets in relaties, vaak oorzaak van huilbaby
- ◇ Depressie – onvervuld verlangen, verdriet, gebrek aan energie
- ◇ Plakken aan vrienden – je zoekt je tweelinghelft in anderen
- ◇ Weinig kracht en energie – te weinig zelfvertrouwen om daadkrachtig door het leven te gaan
- ◇ Vage grenzen – wie ben ik en wie is de ander
- ◇ Gevoel hebben alles altijd alleen te moeten doen

- ◇ Identiteitsverlies – na overlijden moet de eigen identiteit worden ontwikkeld
- ◇ Angst voor aanraking – door het ontwijken van de dode in de baarmoeder
- ◇ Huidhonger – enorme behoefte om aangeraakt te worden
- ◇ Paniekaanvallen – vooral in krappe ruimtes zoals lift, tunnels, dat brengt je terug naar de angst in de baarmoeder
- ◇ Jaloezie – bang zijn om weer verlaten te worden door partner of vrienden
- ◇ Gevoel van falen – alles gaat toch mis, net als in de baarmoeder
- ◇ Moeilijk kinderen kunnen krijgen – miskramen
- ◇ Zelfdestructie en verslavingen
- ◇ Verlangen naar de dood om de verloren tweelinghelft weer te zien (zeldzaam)
- ◇ Moeite met verjaardagen en feestdagen – mist je maatje
- ◇ Je een vreemde voelen op aarde, aarzeling en twijfel voelen

Verder lezen:

Er is heel veel geschreven over systemisch werk. Twee boeken vanuit een originele hoek zijn:

Gerrie Reijersen van Buuren – Verlangen naar erkenning (poppetjes)

Kita Bronda – Onrust in het kinderhart (verbonden ouderschap)

Over alleengeboren tweelingen:

Aranka Reeuwijk-Willems - Ik wou dat ik twee hondjes was

Alfred en Bettina Austermann – Het drama in de moederschoot

Jacqueline Conings – Alleen geboren

Protocol NEI voor alleengeboren tweeling/ongeboren zielen

We lopen eerst het protocol door en daarna ga je hiermee aan de slag.

Stap 1: Doe je gebruikelijke voortesten. Vraag bij de toestemming hier ook of alle betrokkenen (de ongeboren zielen) toestemming geven.

Stap 2: Maak samen met je klant een genogram, leg hiervoor een A4 dwars neer. Test hierbij of het genogram voor onze test compleet is, we hoeven geen 10 generaties terug en misschien hoeft het huidige gezin er ook niet bij. Meestal ouders van de klant en hun ouders aan beide kanten.

Stap 3: Daarna gaan we testen of het genogram compleet is. Vaak kom je erachter dat er in het systeem nog meer ongeboren zielen zijn waarvan we niets weten en die dus geen plek hebben gekregen in het familiesysteem.

Stap 4: Test of je klant een alleengeboren meerling is (ga naar Protocol Alleengeboren tweeling) of dat er met een andere ongeboren ziel gewerkt mag worden; dit kan ook een alleengeboren meerling zijn van iemand anders dan jouw klant (ga naar Protocol Ongeboren zielen).

Protocol Alleengeboren tweeling

Stap 1: Nadat je hebt gekeken welk protocol je mag doen en getest hebt of het om een tweeling of meerling gaat, bespreek je met je klant:

- a) Wat er uit het genogram is gekomen: je bent deel van een twee/meerling
- b) Of je klant zich bewust was dat er nog een brusje was?
- c) Test welk geslacht het brusje had en bespreek hoe dat voelt.
- d) Test daarna of je klant de geholpen ziel of de helper is.
 - De geholpen ziel was degene die zich wilde verbinden met een lichaam en is door de ongeboren tweelinghelpt geholpen om naar aarde te gaan. Dit kan voor de levende tweelinghelpt voelen als in de steek gelaten, alleen gelaten, ik moet voor twee leven, waarom ben je weggegaan.
 - De helper was diegene die met de andere ziel had afgesproken om mee te gaan naar de aarde omdat deze hulp nodig had. Dit kan voor de levende tweelinghelpt voelen als verraad, dit hebben we niet afgesproken, wat doe ik hier, ik kwam alleen met jou mee. Hij/zij kan moeite hebben met aarden, hier zijn en een slecht contact met het eigen lichaam hebben.
- e) Bespreek dit en geef erkenning aan het gevoel; er mag boosheid zijn, je verraden voelen, eenzaam en alleen gelaten. Die gevoelens zijn terecht en heel lang ontkend, dus erg belangrijk om te erkennen en accepteren.

Stap 2: hoe is de zwangerschap tot stand gekomen? Als het op een natuurlijke manier is, dan gewoon verder gaan met stap 3.

Als het op een kunstmatige manier is: vraag aan de klant of het via IVF of ICSI (of een andere manier) is gebeurd? En waren er nog embryo's die zijn ingevroren of niet zijn teruggeplaatst waarmee de ziel wel een verbinding heeft? Is het nodig om deze nog toe te voegen in het genogram? Willen zij nog gezien worden? Om hoeveel gaat het?

Vaak worden er maximaal 3 embryo's teruggeplaatst en wordt er reductie toegepast als na 12 weken alle embryo's nog leven om een drielingzwangerschap te voorkomen. De arts bepaalt dan welk kindje mag blijven en welk geaborteerd wordt. De overblijvende foetus neemt dit bewust waar en zal later zeker worstelen met emoties van schuld, verlangen en verdriet.

Stap 3: test uit wat voor tweeling je was. Het is altijd heel pijnlijk om je tweelinghelpt te verliezen maar als je samen een placenta deelde, dan ervaart de overlevende tweeling een nog sterker gevoel van gemis en geamputeerd zijn.

Eeneiig → het door 1 zaadcel bevruchte eitje deelt zich in twee delen. De tweeling deelt al het genetisch materiaal, dus is altijd van hetzelfde geslacht. Er zijn in dit geval 3 mogelijkheden, afhankelijk van het tijdstip waarop de splitsing plaatsvindt (plaatjes van 24baby.nl):

2 placenta's,
2 vruchtzakken

1 placenta,
2 vruchtzakken

1 placenta,
1 vruchtzak

Twee-eiig → 2 eicellen worden door 2 zaadcellen (van 1 of 2 vaders) bevrucht. Brusjes kunnen van hetzelfde of ander geslacht zijn en hebben altijd een eigen placenta en eigen vruchtzak (soms ligt de placenta's zo dicht bij elkaar dat deze samengroeien en de baby's een placenta delen).

Stap 4: Hoe is het brusje gestorven? Is dat plotseling geweest, dan ervaart de achterblijver een groot gemis en enorme verlatenheid en heeft een tegenstrijdig gevoel naar alleen zijn (wil soms juist wel alleen zijn, soms juist niet). Is het brusje door abortus of reductie weggehaald, dan is dat extra traumatisch voor de achterblijver en veroorzaakt een scala aan destructieve emoties.

Ging het geleidelijk, waarbij de overlevende tweeling langzaam de hartslag hoorde afnemen en voelde dat het brusje minder ging bewegen. Meestal verwijt de overlevende zichzelf dat hij niet genoeg heeft gedaan om het brusje te redden of iets verkeerd heeft gedaan. Er is altijd een vaag gevoel van gemis, iets kleins hangt bij je maar je krijgt er geen grip op.

Het kan ook zijn dat het brusje overleden is en dat de dode foetus nog aanwezig is; de overlevende tweeling zal geprobeerd hebben om het dode kindje te ontwijken door zich terug te trekken of letterlijk in allerlei bochten te wringen. Dit kan later ook fysieke klachten geven.

Stap 5 - 11: nu gaan we de emotie zoeken in het HP huidig plaatje en het OP origineel plaatje. Het kan ook zijn dat er nog een basisbehoefte onder ligt. Soms is het HP gelijk aan het OP, maar er kan ook nog iets voor de conceptie gebeurd zijn (incarnatie of generatie) waardoor het nodig was om een alleengeboren tweeling te zijn en dit grote verlies mee te maken. Daarna doorlopen we de stappen van het "normale" NEI protocol.

Stap 12: Het is voor ieder mens de bedoeling dat je je eigen lot (= belasting uit familiesysteem) draagt. Bij alleengeboren tweelingen kan de overlevende uit schuldgevoel ook het lot van de andere tweelinghelft dragen. In deze stap geven we dit lot terug. Dit kun je doen door het alleen te benoemen: "Ik geef je jouw lot terug" en het te visualiseren. Of je test/bedenkt een symbool voor het lot van de ander en geeft dat terug.

Stap 13: Ieder mens leeft zijn eigen bestemming, dat wat de ziel wil leren dit leven. Alleengeboren tweelingen willen soms ook graag de bestemming van de achtergelaten tweelinghelft leven. Dit kan niet en maakt dat je ontrouw bent aan jezelf in de hoop om dat te leven wat de ander niet heeft kunnen doen. Dit geeft een leven lang het gevoel dat je niet weet wat je wilt, snel ergens op bent uitgekeken en meestal dat je je ongelukkig voelt. Hier geven we dat terug, weer met of zonder symbool.

Stap 14: Soms blijft de ziel van de overleden tweelinghelft nog bij je hangen, dan laat ofwel de overlevende ofwel de overledene niet los. Bij deze stap checken we of de ziel goed is overgegaan en doen een visualisatie- oefening als dit niet het geval is.

Stap 15: Om ervoor te zorgen dat de overleden tweelinghelft volledig onderdeel wordt van het familiesysteem, brengen we hem naar de voorouder met een visualisatie-oefening.

Stap 16: Omdat tweelingen zo verbonden zijn is het zeer waarschijnlijk dat de overleden tweelinghelft ruimte blijft innemen in de aura van de levende helft. Hier checken we dat en zorgen ervoor dat de aura van de klant volledig gevuld wordt met zijn eigen energie.

Stap 17: we controleren of het gelukt is bij stap 16.

Stap 18: Sommige tweelinghelften willen zo graag bij elkaar blijven, dat de levende helft half in het dodenrijk vertoeft en niet volledig in het lichaam kan komen. Bij deze stap controleren we of dit nu nog het geval is.

Stap 19: Is er nog meer ondersteuning nodig. Dit kan een energetisch middel zijn, zodat de behandeling ondersteund wordt en langer doorwerkt. Een EMDR sessie kan nodig zijn om het trauma los te kunnen laten. Het kloppen van een meridiaanpunt kan helpen. Soms is het nodig om een rituele begrafenis te doen voor de overleden tweelinghelft (ofwel fysiek met een doosje met daarin iets wat de tweeling symboliseert ofwel als visualisatie waarbij een begrafenis plaatsvindt). Een enkele keer is het protocol niet voldoende en is er nog een andere manier van healing nodig (Soul Clearing, Chakra Clearing, Aura Clearing, Theta Clearing).

Stap 20: de laatste controle, is nu het trauma werkelijk in balans. Geen paniek als dit niet zo is, soms heeft het gewoon even tijd nodig. Mocht dit zo zijn, vraag dan wanneer het proces klaar is en wat er nodig is om dit te borgen.

Stap 21: Kijk of er bij de andere mudra's nog iets opkomt en doe daarna de natesten van het mudraprotocol.

Protocol Ongeboren zielen

Stap 1: Nadat je hebt gekeken welk protocol je mag doen en getest hebt dat het om een ongeboren ziel gaat, bespreek je met je klant:

- a) Wat er uit het genogram is gekomen: je hebt ongeboren zielen in je familie
- b) Test of deze ongeboren ziel vaker in het familiesysteem is geïncarneerd. Je wilt dan weten hoe vaak deze ziel zich heeft verbonden met een lichaam in jouw familie en maakt dit zichtbaar door alle ongeboren kinderen met deze ziel dezelfde kleur te geven in het genogram. Test ook of de ziel in die incarnatie is geboren (al dan niet levend) of als miskraam of abortus al vroeg teruggegaan is.
- c) Test van iedere keer het geslacht, dit geeft soms meer informatie
- d) Bespreek dit met je klant en kijk of er een conclusie of ingeving komt

Stap 2: Test welk thema de ziel heeft waardoor het een of meerdere keren terugkomt in dit familiesysteem en noteer dit.

Stap 3: Test met welke methode we de ongeboren zielen het beste kunnen helpen; dit is meestal de familie opstelling die wordt beschreven vanaf stap 4.

Stap 4: We gaan een soort familieopstelling doen in de alpha staat; dit leg je vooraf uit aan je klant als hulp bij het visualiseren. Vervolgens gaan we in gesprek met de ongeboren ziel. We vragen wat er nodig is om de balans te herstellen, wil hij/zij iets vertellen, gaat het om het thema wat er bij stap 2 is getest? En voor wie komt de ongeboren ziel? Misschien ken je de ongeboren ziel uit een vorige incarnatie, wat is daar gebeurd? Je blijft in gesprek of verandert iets in de opstelling totdat de energie weer stroomt.

Stap 5: Het is voor ieder mens de bedoeling dat je je eigen lot (= belasting uit familiesysteem) draagt. Omdat de ongeboren ziel niet op aarde is, kan een ander het lot dragen. In deze stap geven we dit lot terug. Dit doe je door het te benoemen: "Ik geef je jouw lot terug" en het te visualiseren of met een symbool.

Stap 6: Ieder mens leeft zijn eigen bestemming, dat wat de ziel wil leren dit leven. Omdat de ongeboren ziel niet op aarde is, kan een ander de bestemming dragen. Dit maakt dat je ontrouw bent aan jezelf. Hier geven we dat terug, weer met of zonder symbool.

Stap 7: Om ervoor te zorgen dat de ongeboren ziel volledig onderdeel wordt van het familiesysteem, brengen we hem naar de voorouder met een visualisatie.

Stap 8: Is er nog meer ondersteuning nodig. Dit kan een energetisch middel zijn, zodat de behandeling ondersteund wordt en langer doorwerkt. Een enkele keer is het protocol niet voldoende en is er nog een andere manier van healing nodig

Stap 9: de laatste controle, is nu de ongeboren ziel werkelijk in balans. Geen paniek als dit niet zo is, soms heeft het gewoon even tijd nodig. Mocht dit zo zijn, vraag dan wanneer het proces klaar is en wat er nodig is om dit te borgen.

